Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

DORU CICA

ANTRENAMENTE SPIRITUALE

UCENICUL VRĂJITOR

STYLISHED
Timișoara, 2019

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

CUPRINS

CUVÂNT ÎNAINTE 5

CAPITOLUL I COPILUL INTERIOR 7
Meditația cu copilul interior 10

Capitolul II MAGIA ALGORITMILOR CREȘTINI 13
Ritualul 1 19
Ritualul 2 20

Capitolul III ATACURILE ENERGETICE PROTECȚIA ENERGETICĂ 23
Cine și de ce mă atacă? 23
Atacuri cu aport de energie 24
Ce simptome am când sunt atacat? 30
Ce fac atunci când sunt atacat? 32
Ce fac după ce am scăpat? 35
Cum să previn alte atacuri? 36
Tehnici de prim ajutor 36

Capitolul IV CHIRURGIA ENERGETICĂ 39
Metoda 1. Degetele albastre-aurii 42
Metoda 2. Respirația aurie prin degete (Respirația gassho) 43
Metoda 3. Meditația Palmelor Aurii 44
Metoda 4. Recalibrarea căilor neuronale 42
Chirurgia energetică coreeană 46
Chirurgia eterică cu pietre semiprețioase 47
Chirurgia energetică tip Reiki 48

Libris.ro

Capitolul V CHIRURGIA EMOȚIONALĂ 49
Purificare emoțională 50
Tehnică tibetană de respirație 51
Primul set de trei respirații pentru eliminarea mâniei 52
Al doilea set de trei respirații pentru eliminarea atașamentului 53
Al treilea set de trei respirații pentru eliminarea lipsei de încredere de sine 53
Tehnica de eliberare emoțională ethel lombardi 54
Procesul de iluminare 56
Câmpul energetic de lumină – CEL 57
Structura CEL 57
Chakrele 60
Înregistrările despre sănătate și boală 61
Înregistrări ce ating generații întregi 62
Principiul terapiei CEL 63
Anatomia chakrelor 64
Chakrele pământului 65
Chakrele cerului 74
Procesul de iluminare 81

CAPITOLUL VI DESPRE SEXUALITATE – ALCHIMIZAREA ENERGIEI SEXUALE 87
CHI KUNG - pentru cultivarea energiei sexuale 89
Alchimia interioară 91
Transformarea energiei negative în energie pozitivă 91
Reciclarea energiei sexuale CHING 91
Relaxarea, renunțarea, abandon de sine și ego 93
Minte, organe și organe sexuale 94
Cele trei minți (trei Tan Tien - uri) 95
Practica tao conservă energia prin conectarea la Tan Tien-ul inferior 95

Meditația orbitei cosmice – fundamentul sistemului TAO 95
Esența practicilor TAO 98
Practici preliminare pentru meditația micului circuit (Orbitei microscopice) 98

CAPITOLUL VII RADIESTEZIA – PENDULUL ȘI ANSA 114
Cum măsurăm cu pendulul? 118
Radiestezia cu Ansa și raportorul 122

CAPITOLUL VIII DESPRE MUDRE 127
Gesturi sacre pentru vindecare și evoluție spirituală 127
Cum să practicăm mudrele? 137
Mudre pentru sănătate mental-emoțională și fizică 139

CAPITOLUL IX DESPRE MANTRE 146
Lumină clară 148
Meditația luminii clare 150
Purificarea karmei negative 154

CAPITOLUL X DESPRE REIKI 158
Sisteme energetice pentru sănătate fizică și emoțională 158
Despre ce energie misterioasă este vorba? 159
Sistemul shamballa reiki sau multidimensional healing 165

CAPITOLUL XI DESPRE KARMĂ ȘI BOLILE KARMICE 167

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

CAPITOLUL XII DESPRE ŞAMANISM 175
Călătoria şamanică 179

CAPITOLUL XIII DESPRE VINDECAREA INIMII 205
Tehnici pregătitoare 209
Tehnica pentru modificarea dispoziţiei 213
Tehnica pentru provocările din viaţă 214

CAPITOLUL XIV DESPRE RELAŢIA DE CUPLU 215
Premisa ancestrală 218
Premisa sexuală 221
Premisa karmică 236
1. Perioada post-adolescenţei (21-25 de ani) 240
2. Perioada tinereţii (26-35 de ani) 243
3. Perioada matură şi foarte matură (cupluri întemeiate după vârsta de 40 de ani, chiar şi după 50 de ani) 248

BIBLIOGRAFIE 255

MATERIALE DISPONIBILE PE DVD 265

CUPRINS 267

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

CAPITOLUL I
COPILUL INTERIOR

Copilul interior este unul dintre Arhetipurile care ne populează, împreună cu Subpersonalitățile noastre, Subconștientul. Fiecare dintre noi posedă (uneori este posedat) propriul copil interior. Acesta poate fi adormit și atunci ne manifestăm ca niște adulți „încuiați", responsabili și cam plictisitori, însă eficienți pentru societate prin previzibilitatea ființării noastre. Dacă însă se trezește și ne „posedă", adică are acces la structura mental-emoțională, atunci, fie facem năzbâtii de neînțeles pentru un adult responsabil și asumat (candidat etern la o boală letală) fie ne transformăm în păpușa ucigașă Chucky.

Copilul interior în acțiune ne face să ne dăm pe tobogan la vârsta de 60 de ani, să ne uităm la desene animate, să mâncăm vată pe băț – asta dacă am avut o copilărie frumoasă, fără traume, într-o familie iubitoare. Există însă multe cazuri în care copilul este prins în coșmarul perpetuu a unor traume emoționale vechi pentru omul adult, de cele mai multe ori uitate (refulate în subconștient). Cele mai întâlnite dintre aceste traume-program, care transformă copilul din vesel, iubitor, fericit, fără motiv, într-un etern nevropat sunt: trauma abandonului, trauma abuzului fizic și sexual, trauma foametei, trauma fricilor și a fobiilor.

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Un Arhetip copil interior rănit, disperat, abandonat, flămând, ia din când în când hățurile și ne face să suferim fizic (prin somatizări) și emoțional sau să luăm hotărâri complet lipsite de logică. Cum cel mai bine mă exprim prin exemple din terapii, iată câteva povești reale.

Trauma abandonului

Copilul este hiperchinetic, neastâmpărat, iar părinții îi dau „o lecție" făcându-l pierdut pentru jumătate de oră, ascunzându-se, dar evident ținându-l sub observație și amuzându-se de disperarea piciului. Se arată apoi și furtuna emoțională a băiețelului se liniștește brusc.

Peste câteva săptămâni însă, ca o contra-balansare-control a traumei abandonului, cel „abandonat-părăsit" creează un abandon, la rândul său ascunzându-se de părinți vreo câteva ore. Cazul este evident uitat și copilul crește, și crește frumos. Meserie de succes, căsătorie, doi copii, totul este perfect până soția îl anunță că s-a îndrăgostit de alt bărbat și îl părăsește brusc. Cu chiu cu vai, omul nostru depășește momentul critic și își găsește o prietenă. Toate bune și frumoase, însă copilul său interior intră în acțiune: în fiecare duminică eroul nostru își alungă iubita. Luni, marți și miercuri nu se caută, nu vorbesc. Joi o sună, vineri seara se re-mută la el pentru weekend, sâmbătă totul este minunat, duminică seara o abandonează din nou. Și asta săptămână de săptămână, un an jumătate. Care este explicația acestui comportament aberant ? Duminică seara intră în funcțiune copilul interior abandonat care, pentru a nu fi din nou părăsit, abandonează el primul (și adoarme la loc). Joi

intră în funcțiune adultul îndrăgostit care se împacă cu femeia și care nu are nici o traumă vineri, sâmbătă și jumătate din duminică.

După o serie de terapii ale copilului interior, acest comportament compulsiv dispare și omul nostru poate avea – și are – o relație normală.

Trauma sexuală

Fetița intră pâș-pâș în dormitorul părinților, îl vede pe tata peste mama, roșu la față. Mama geme (de durere) și se zbate sub asalturile furibunde ale tatălui. Copilul crede că tata vrea să o omoare pe mama. Fuge îngrozită și apelează la mecanismul imuabil al refulării. Uită rapid evenimentul. Problema refulării în subconștient la copii diferă de cea a adulților.

Copiii nu au formate filtrele creierului rațional și, fiind permanent în stare Alfa, depozitează trauma neprelucrată direct în subconștient.

Fetița crește, devine adolescentă și-și găsește, firesc, un iubit. Când ajunge la prima sa experiență sexuală are un atac de panică inexplicabil rațional și o ia la sănătoasa. Se repetă acest program și cu următorii iubiți și evident ajunge la 38 ani tot fată mare. Aici am apelat la două tipuri de terapii: am ajutat-o să-și „amintească" trauma și am șters programul din aură cu o tehnică șamanică (Tehnica iluminării) și apoi am drenat energia sexuală care „băltea" în chakra a II-a.

Abuzul fizic

Fetița crește cu mama. Tată, bolnav psihic grav, le terorizează periodic, spărgând ușa și distrugând totul în casă. Micuța „depozitează" fricile, teroarea în partea dreaptă a corpului: rinichi, vezică biliară, colon

ascendent. Copilul ei interior rănit, înfricoşat, se răzbună pe adolescenta care a devenit, apoi pe adult, revărsându-şi furia reprimată pe aceste organe. La cea mai mică admonestare tânăra face crize de durere fără ca să aibă probleme medicale reale.

MEDITAŢIA CU COPILUL INTERIOR

Vom întâlni copilul interior. Este parte din sinele nostru care pentru prima dată, acum mulţi ani a perceput şi descoperit lumea şi a început să o interpreteze.

Noi am crescut, interpretările noastre se modifică pe măsura devenirii noastre ca adulţi, dar copilul a rămas în interior, în subconştient, uimit, încântat, speriat.

Pentru început, identifică-ţi experienţele care te preocupă şi pe care le consideri determinante pentru starea ta emoţională, sufletească, din prezent, de acum.

Intrarea în transă hipnotică

Concentrează-ţi atenţia pe ombilic, pe dantien. Respiră calm, din ce în ce mai rar. Intră în liftul din CAP, din MINTE. Coboară cu liftul până la ultimul etaj – subconştientul tău –, spunând în gând: „Copilul din mine, copilul din mine, copilul din mine."

Coboară din lift şi reintră în lumea mirifică a copilăriei, a basmelor. Uită-te cu atenţie detaşată de jur împrejur. Cum arată? Ce imagine observi? Ce te înconjoară?

Vezi un copilaş. Se joacă singur. Pare confuz, speriat poate. Are sentimentele lui proprii. Face cât de mult poate pentru a înţelege viaţa, pentru a proceda corect, dar îi este greu, e confuz...

Ai găsit copilul din tine!

Are mare nevoie de tine pentru că eşti singurul om care ştie şi înţelege cu adevărat ce simte micuţul şi eşti singura persoană în care poate avea încredere deplină.

Linişteşte-l! Îmbrăţişează-l şi mângâie-l. Spune-i că este un copil bun şi cuminte. Spune-i că tu ştii că a făcut lucrurile cum a putut el mai bine.

Explică-i, te rog, că, deşi acum este confuz şi nefericit, tu ştii că în viitor el va fi bine, foarte bine. Tu eşti singura persoană care îi poate spune asta şi pe care o poate crede. Exact aşa stau lucrurile. Mai spune-i că o să-l mai vizitezi de acum înainte pentru a-l înţelege mai bine şi ca să vă jucaţi.

Ai atâtea să-i dăruieşti! Atâtea poveşti să îi spui!

El are atâtea să-ţi dăruiască Ţie: creativitatea, bucuria copilăriei, mirarea, magia, legătura cu Îngerul Păzitor. Spune-i că dacă doreşte să îl vizitezi, este suficient să te cheme şi să te roage să vii. Atunci tu vei simţi dorinţa de a intra în autohipnoză pentru un timp pentru a-ţi vizita sinele tău mai tânăr.

Ia-ţi rămas bun. Urcă în lift şi apasă butonul cel mai de sus. Urcă înapoi în minte, numără până la 10. Freacă-ţi uşor ochii şi revino aici, acum.

Odată vindecat copilul interior, adultul este efectiv dezlegat de traumele copilăriei şi îşi poate urma nestingherit, netemător misiunea sa personală. Devine un părinte excelent care va avea grijă de copilul interior al fiului / fiicei ca să rămână vesel, fericit fără motiv, curajos, fiind o sursă de putere pentru viitorul adult.

Libris.RO Respect pentru oameni și cărți

Un copil interior fericit este un releu de atracţie pentru Entităţi de Lumină, pentru Îngeraşi şi, astfel, adultul va beneficia de asistenţa permanentă a energiilor şi entităţilor benefice. Dimpotrivă, copilul abuzat atrage entităţi demonice care vor duce la involuţia spirituală a adultului, în unele cazuri acesta transformându-se într-un monstru uman.

CAPITOLUL II
MAGIA ALGORITMILOR CREŞTINI

Logosul – cuvântul –, ne marchează întregul drum al speciei noastre. Folosim cuvintele aranjate în propoziţii şi fraze, adică în algoritmi. Cuvântul poate fi DOAR vibraţie coerentă a corzilor vocale sau poate fi încărcat cu energii emoţionale şi sufleteşti.

Cuvintele au uneori puterea de a schimba realitatea, la propriu. Spuse unor semeni de-ai noştri, le pot schimba opţiunile, hotărârile, caracterul, obiceiurile. Dacă însă, organizate în algoritmi meşteşugiţi, le adresăm Universului, Fiinţelor de Lumină, Îngerilor, Divinităţii sau poate doar subconştientului, atunci cuvintele-rugăciuni devin Magie a Logosului.

Absolut toate rugăciunile, începând cu aparent banalul „Doamne Ajută!" reprezintă Acte, Ritualuri magice, cu condiţia să fie mai mult decât vibraţii mecanice ale corzilor vocale.

Rugăciunile sunt prezente în istoria speciei Homo Sapiens din cele mai vechi timpuri. Omul primitiv (din punct de vedere tehnologic căci ca şi capacitate mental emoţională nu suntem mai deştepţi noi, modernii) a simţit că poate apela la ajutoare, forţe ale Pământului, puteri ale Cerului. Se pare că avem în ADN-ul nostru credinţa existenţei acestor puteri,

forţe, entităţi, supraumane. La începuturi ne rugam Duhurilor coordonatoare ale unor animale de care noi, vânătorii, depindeam pentru hrană şi securitate (a se vedea capitolul despre şamanism – Animalele de putere).

Întotdeauna rugăciunile şi ritualurile urmăreau scopuri practice legate de viaţa de zi cu zi, legate de sănătate, hrană, siguranţă.

Pe lângă aceste Entităţi-Animale de Putere sau Principii ordonatoare ale Pământului (ale Mamei Pământ) ne mai rugăm şi la Entităţi-Principii ordonatoare ale Cerului, Universului. Iniţiaţii timpurilor, scrutând bolta cerească, au identificat legităţi de „mişcare" a stelelor care păreau să influenţeze viaţa terestră. Odată cu apariţia religiilor din matricea de sute de mii de ani a şamanismului, Animalele de Putere au „devenit" încet, încet, Entităţi telurice, duhuri necurate, demoni iar Principiile ordonatoare ale Universului, au devenit zei şi apoi Dumnezeu în religiile monoteiste. Din punct de vedere raţional nu ştim cum funcţionează (atunci când funcţionează) rugăciunile şi invocaţiile. Fie trezesc forţe ascunse în tenebrele arhetipale ale subconştientului (personal şi colectiv), fie schimbă Matricea Realităţii prin puterea gândului, fie – ultima variantă – prin rugăciuni CHIAR atragem acţiuni favorabile din partea unor fiinţe extraumane. Fie toate trei la un loc!

După această foarte scurtă incursiune în istoria rugăciunii să revenim la tema noastră – rugăciunea –, algoritmul ca şi metodă terapeutică, ca şi act de magie pentru schimbarea în bine a Realităţii.

Cum ne rugăm? Cei mai mulţi creştini se roagă (dacă se roagă) după tipicul învăţat în biserică:

rugăciunile clasice – numite Începătoare, acatiste, psalmi. Se pare însă că, în ultima vreme, efectul pragmatic al răspunsului la rugăciuni nu mai este vizibil sau vine cu mare, mare întârziere. Bătrânelele hiper-credincioase, intervievate la Moaştele Sfintei Parascheva, se lamentează în cor: „nu ne mai aude Dumnezeu, maică, căci suntem păcătoşi". Într-adevăr, pare că Divinitatea nu ne mai răspunde; dar oare fiindcă ne-a părăsit sau pentru că Nu ne aude?

Eu am propria-mi teorie ca o „minicredinţă".

Dumnezeu, Universul, Subconştientului, Sinele Superior, Îngerii, Arhanghelii, Isus, Maica nu ne aud emisiile rugăciunilor pentru ca noi ne rugăm greşit, inutil. Suntem fiecare un aparat, un radio, de emisie-recepţie. Pentru ca cererea noastră să ajungă la destinatarii enumeraţi mai sus este nevoie de: setarea corectă a frecvenţei, radioul să aibă „curent", energie, cuvintele „melodiei" emise să fie corect aranjate în algoritmi codificabili în Limbajul Celest şi, foarte important, „postul" nostru de emisie să aibă bătaie suficient de lungă. Rugăciunea rostită doar cu echipamentele structurilor muritoare – corzi vocale, laringe, plămâni, creier / minte raţională – este prea slabă, are bătaie mică, deoarece unda purtătoare a mesajului provine din energia / bioenergia fizică şi biosică / raţională. Noi am fost oricum condiţionaţi de neputinţa noastră de a vorbi direct cu Dumnezeu. Religiile oficiale de mii de ani ne conving că nu avem destulă putere şi curăţenie şi ne obligă să apelăm la „releele" oficiale: sacerdoţi, preoţi, episcopi, preafericiţi, hiperfericiţi care pot, cică, doar ei să fie interfeţe, mijlocitori între vulg, turmă şi Divinitate. Şi ştiţi ceva? Au dreptate! Treaba noastră este să mişunăm pe orizontalul

Libris.ro Respect pentru oameni și cărți

teluric, să producem energia hranei și a banului, să fim supuși, obedienți și, categoric, să nu îndrăznim să ne erijăm în rolul de Mag al algoritmului, al rugăciunii căci, dacă învățăm cum să o facem, s-ar putea „să ne iasă". Totul ar fi bine și frumos, și fair, și economic dacă toți mijlocitorii oficiali - preoții – ar avea „bătaie lungă", eficientă, în rugăciunile lor. Din păcate, se pare că tot mai mulți dintre sfinții lor emit pioasele cereri de pe același echipament fizico-rațional de putere mică și lipsit de har. Vai, dar cum îmi permit eu, păcătosul, să cred așa ceva? Păi, simplu: observând eficiența scăzută sau lipsa totală a acesteia.

Și atunci, din nou, Cum să ne rugăm?

Iată: este nevoie să-mi fac un „bussiness plan" de rugăciuni:

1. Ce doresc? În funcție de ce vreau să se schimbe viața mea, îmi concep algoritmii-rugăciune.
2. Cui mă rog? Cine este destinatarul?
3. Care este energia de lucru prin care dorințele mele se îndeplinesc?
4. Cum fac ca Rugăciunea mea să fie auzită?

Primele 3 puncte vor fi înțelese implicit când veți citi rugăciunile-algoritm pe care vi le propun. Doresc însă să explic în detalii punctul 4. Pentru ca emisia mea să aibă „bătaie" suficientă pentru a ajunge la Destinatar, trebuie să o fac cu suficient de multă putere. Este similar cu lansarea unei rachete care are nevoie de putere / energie ca să se smulgă scutului gravitațional; adică rugăciunea mea trebuie să părăsească planul fizic ca să ajungă în metafizic.

Einstein spunea că nu poți rezolva o problemă pe același nivel pe care a fost creată. Adică, dacă

rugăciunea mea rămâne în eterul lumii materiale nu poate schimba lumea materială deci cerințele mele nu vor fi îndeplinite de către Instanțele superioare și atunci, ca de obicei, trebuie să pun osul la treabă.

Toți știm că rugăciunea trebuie spusă din inimă, din suflet. Iată că nu este niciun secret, însă, cum să facem treaba aceasta? Cum să fiu sigur că am emis de pe structurile nemuritoare, de pe structurile noesice, sufletești?

Misticii vremurilor trecute ne-au lăsat o multitudine de rețete: privarea de substanțe hrănitoare, adică postul; „intoxicarea" voluntară cu ingrediente psihotrope-ciuperci, ayahuasca, LSD, DMT; autotortura trupului, autoflagelarea, autorănirea, provocând astfel o intoxicare histaminică; mișcări speciale corporale – derviștii învârtitori ai dansului zikir, pasele magice toltece, tai chi, kata-uri din artele marțiale tradiționale asiatice etc.

Toate au ca scop un singur lucru: modificarea stării de conștiență, dezactivarea rezistenței, filtrului creierului rațional și activarea unor zone ale cortexului numite generic *creierul mistic*. Este ok dacă doresc să obțin viziuni, să dobândesc puteri mistice, magice, însă, pentru „lansarea" cu succes a unei rugăciuni nu este nevoie de atâta străduință mai ales că există și efecte secundare nedorite.

Iată ce am descoperit studiind intens tehnicile de respirație din karate-ul tradițional japonez, din pranayama indiană și din metodele isihaste:

1. Spun rugăciunea / algoritmul în gând (adică cu structura muritoare numită creier rațional);
2. Inspir adânc timp de aproximativ 5 secunde utilizând respirația diafragmatică (adică umflându-mi abdomenul și nu pieptul);